

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευσθύνεται·
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ μητροπολίτης Γρεβενῶν.—Ὁ νέος ἐπίσκοπος Περιστεριᾶς.—Ἡ χειροτονία αὐτοῦ.—Ὁ Β. Ἀλῆς καὶ Κορίνθος.—Ψευδὴ τὰ γραφέντα εἰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.—Ἡ κοινότης Βερατίου καὶ τὰ σκάνδαλα.—Αἱ ἀρχαὶ Φιλιππιάδος καὶ τὰ βάσανα τῶν κατοίκων Παπαδάτων.

Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς Ἰωάννινα ὁ μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δωρόθεος κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου ὅπως προβῇ μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ νέου μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὴν εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίαν τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν τῷ νησίῳ Ἰωαννίνων μονῆς Ἐλεούσης κ. Μελετίου. Οὕτω δὲ ἱεουργούντων τῶν ἀρχιερέων τούτων καὶ προΐσταμένου τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γρηγορίου προεχειρίσθη ὁ Μελέτιος εἰς ἐπίσκοπον Περιστεριᾶς. Ἡ τελετὴ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ προσείλκυσε πολλὸν κόσμον εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως καὶ ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας θρησκευτικὰς ἀπολαύσεις διὰ τὰ Ἰωάννινα. ὁ κ. Μελέτιος ἀπὸ ἐτῶν ἡγουμενέων ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἐλεούσης προήγαγε τὰ συμφέροντα αὐτῆς καὶ καρποφόρως πάντοτε διέθεσε τὰ εἰσοδήματα τῆς μονῆς συντρέχων τοὺς ἀξίους ὑποστηρίξας καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἀγαθὸν καὶ χριστιανικὸν ἔργον. Διατελὼν δὲ συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς σχολῆς κατέβαλε καὶ καταβάλλει πολλοὺς κόπους πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς· εἶνε ἐλεῶν καὶ φιλόανθρωπος, θεοσεβὴς καὶ ἐπαχίως φέρει τὸ κληρικὸν σχῆμα. Διὸ ὁ μητροπολίτης κ. Γρηγόριος θέλων νὰ ἀμείψῃ τοὺς κόπους τούτους καὶ τὰ προτερήματα τοῦ σεβασμίου κληρικοῦ προήγαγεν αὐτὸν εἰς ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν τίτλον «Περιστεριᾶς» ἥτις ἄλλοτε ἦν ἐπαρχία ἐκκλησιαστική. Ὁ νέος ἐπίσκοπος θὰ ἐξακολουθήσῃ ὡς καὶ πρότερον διευθύνων τὴν ἱερατικὴν σχολήν, καὶ ἡγουμενέων τῆς Ἐλεούσης. Θὰ βοηθῇ δὲ καὶ τὸν κ. Γρηγόριον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Ἰωαννίνων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταύθα διαμονῆς τοῦ Γρεβενῶν σὰς ἀναφέρω ὅτι ἐντελῶς ψευδὴ ἦσαν τὰ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας δημοσιευθέντα πρὸ ἐβδομάδος καὶ περὶ τῆς δῆθεν κατ' αὐτοῦ ἀποπείρας ἐν Ἀβδέλῃ. Ὁ κ. Δωρόθεος μετέβη εἰς Ἀβδέλαν μόνον κατὰ τὸ θέρος ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων δὲν ἐλειτούργησε δέ, οὐδέποτε ἄλλοτε μετέβη ἐκεῖ· φαίνεται ὅτι ἡ παλαιὰ ἐκείνη εἰδήσις ἔκαμε τὸν γύρον τῆς.

Ὁ νέος μητροπολίτης Βελλῆς καὶ Κορίνθου κ. Κωνσταντῖνος διατρίβων εἰς Ἰωάννινα ἀπερχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κόνιτσα, ὅπου ἀναμφιβόλως θὰ γίνῃ μετὰ χαρὰς δεκτὸς καὶ θὰ προσπαθῇ νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχον α ἕνεκα τῆς ἀξέλιξις ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν διοικήσεως τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὁλόκληρον ἐγγόγγυζεν ἡ ἐπαρχία καὶ ἐν τούτοις δὲν κατώρθου νὰ ἀποσείσῃ τὸν ζυγὸν τοῦ Βασιλείου. Νῦν ἐλπίζομεν ὁ νέος μητροπολίτης νὰ ποιμάνῃ

τὴν ἐπαρχίαν ἐν πνεύματι χριστιανικῷ καὶ καταστείλῃ τὰ πάθη.

Ἐν Βερατίῳ ὅλος ἔκτροπος σκηνὴ προεκληθῇ ἐσχάτως ἕνεκα τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς διδασκάλου. Ὡς γνωστὸν σύμπασα ἡ ἐπαρχία Βελεγράδων (Βερατίου) ἐξηγέρθη ἐσχάτως κατὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς διὰ τὴν ἀμέλειαν ἣν ἐπιδεικνύει πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων. Ἐνεκα δὲ τῆς ἀμελείας τοῦ ταύτης δέκα χωρία ἕνεκα τῶν πιέσεων τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν εἶχον δηλώσει ὅτι θὰ ἀσπασθῶσι τὸν οὐνιτισμόν. Κατηγγέλλθη δι' ὅλα ταῦτα εἰς τὰ πατριαρχεῖα καὶ ἐκλήθη εἰς Κων(πολιν) πρὸς ἀπολογία. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἡ ἐπιτροπῆ τῶν σχολείων προέβη εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διδασκάλου. Ὁ μητροπολίτης μαθὼν τοῦτο ἐτήλεγράφησεν εἰς τὸν ἐπιτροπὸν τοῦ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὸν διορισμὸν τοῦτον καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν ἑτέρου διδασκάλου ὅπως καὶ ἐγένετο. Κατὰ τὴν ἐναρξιν ὁμῶς τῶν μαθημάτων πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἐφορεία καὶ ἡ κοινότης ἅπασα ἀντιφρονούσα πρὸς τὸν μητροπολίτην ὅστις ἐκ προσωπικῶν λόγων δὲν ἤθελε τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους διδασκαλὸν ἐγκατέστησεν αὐτὸν διὰ τῆς βίας. Τὰ πράγματα δὲ ἐφθασαν εἰς ὀξύτατον σημεῖον. Αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἐτάχθησαν μὲ τὸ μέρος τῆς κοινότητος ὡς καὶ ὁ ἐκεῖ Ἕλλην πρόξενος. Χωρία δὲ τινὰ περὶ ἀπαγορευθέντα ἐκ τῆς ἀντιχριστιανικῆς ταύτης διαγωγῆς τοῦ μητροπολίτου ἀπειλοῦσι νὰ ἀλλαξοπιστήσωσιν ἐὰν δὲν μετατεθῇ ἐκεῖθεν ὁ μητροπολίτης.

Εἰς τὴν Λάκκαν τοῦ Σουλίου εἰς τὸ χωρίον Παππαδάταις ἕνεκα τῆς αἰτίας τοῦ πολέμου οἱ Χριστιανοὶ καταπιέζονται πολὺ ὑπὸ τῶν Τούρκων. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ πολέμου εἶχε φωνεθῇ εἰς Τούρκος ὑπὸ τινων Χριστιανῶν· οὗτος εἶχεν ἀδελφὸν ὅστις πληροφορηθεὶς ὑπὸ προδοτῶν ὅτι δῆθεν αἰτία τοῦ θανάτου ἦτο ὁ Ἀθανάσιος Κωλέτσος καὶ θέλων νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ παρημόνευσε καὶ ἐφόνευσεν τὸν ἀτυχῇ Κωλέττην κατὰ τὴν 11ην Ἰουλίου 1898 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8ην ἔξωθεν τῆς οἰκίας Φουὰτ Μπέη. Ὁ Κωλέτσος ἐτύγχανε τότε νὰ ᾔῃ σύμβουλος τῆς Μητροπόλεως Νέου Λούρου. Μετὰ τὸν φόνον αὐτοῦ συνελήφθη ὁ δολοφῖνος ὑπὸ τῶν Τούρκικων ἀρχῶν καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς Πρεβέζης δικασθεὶς εἰς δεκαπενταετὴν δεσμά.

Ἐκτοτε αἱ Τούρκικαὶ ἀρχαὶ καταπιέζουσι τοὺς Χριστιανούς ζητοῦντες τοὺς ἀνθρώπους εἰτινες ἐφόνευσαν τὸν Τούρκον· ἐπειδὴ δὲν ἠδύνοντο νὰ ἀνακαλύψωσι τοὺς αἰτίους συνέλαβον τὸν Δημ. Οἰκονόμου (ὅστις πρὸ τοῦ πολέμου ὑπῆρτεν ἐν τῷ Τούρκικῳ στρατῷ ὡς Χωροφύλαξ (Ζαπιτιές) διὰ δόλου, καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακὰς Φιλιππιάδος ὅπου καὶ σήμερον εὐρίσκεται ὑπὸ τὰ δεσμά. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπροσκάλεσαν τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου (Παππαδάταις) διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσωσιν περὶ τοῦ φονευθέντος Τούρκου, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐξήτασαν τοὺς ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακὰς ὅθεν μόλις μετὰ παρέλευσιν 10 ἡμερῶν ἀπηλλάγησαν δωροδοκῆσαντες τὰς ἀρχὰς Φιλιππιάδος. Δὲν παρήλθε πολὺς καιρὸς ὅπου προσεκληθῆσαν καὶ ἐκ δευτέρου διὰ νὰ ἀπολογηθῶσι καὶ πάλιν ἐδωροδόκησαν τὰς ἀρχὰς καὶ ἀπελύθησαν. Ἀλλὰ προσκληθέντες πολλάκις ἠναγκάσθησαν δύο ἐκ τῶν προκρίτων νὰ προδώσωσι ὡς δῆθεν ἐνόχους τοὺς Γ. Οἰκονό-

μου, Κ. Γούσην καὶ Ἀντ. Εὐθυμίου, (ὁ μὲν α' τυγχάνει ἀδελφὸς τοῦ φυλακισθέντος Χωροφύλακος Δημ. Οἰκονόμου). Αἱ Τούρκικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς σύλληψιν τῶν τριῶν ἄλλ' ἢ σύλληψις τῶν κατέστη ἀδύνατος διότι οὗτοι ὥπλισθησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη ὡς κλέπται. Τώρα αἱ ἀρχαὶ μὴ δυνηθεῖσαι νὰ τοὺς συλλάβωσιν ἀποστέλλουν ἀποσπάσματα καὶ φοβερίζουσι τοὺς χωρικοὺς ὅτι ἂν δὲν παρδώσωσι τοὺς ἀνθρώπους θὰ προβῶσιν εἰς σύλληψιν τῶν συγγενῶν καὶ οἰκογενειῶν τῶν. Μὴ χειρότερα. Ἐπειτα ἀποροῦμεν πῶς ὁ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τοιαύτας καταπιέσεις. Καὶ ἂν δὲ ὑποτεθῇ ὅτι οἱ ἄνω κατηγορούμενοι ἦσαν ἐνοχοὶ διὰ τὸν φόνον τοῦ τούρκου διαπραχθέντα κατὰ τὸν πόλεμον ὁ Σουλτάνος ἔδωκεν ἀμνηστειάν. Τί λοιπὸν θέλουν αἱ ἀρχαὶ Φιλιππιάδος;

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1899.

Οἱ λησταὶ οἵτινες εἶχον αἰχμαλωτήσῃ τὸν ἀτυχῇ Μπαντιμπούλην πάλιν περιφέρονται εἰς τὰ περίξ τοῦ Μετσόβου, τὸ κύριον δὲ ὁρμητήριον αὐτῶν ἔχουσιν εἰς τὸ χωρίον Κότουρι τοῦ δήμου Λάκμωνος, δηλαδὴ ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους· ἐκεῖ δὲ ἐφύλαττον καὶ τὸν αἰχμάλωτον ἐπὶ εἰκοσὶν ἡμέρας καὶ ὡς φαίνεται οὔτε οἱ Ἕλληνες καταδιώκουσιν αὐτοὺς ἄλλ' οὔτε καὶ οἱ Τούρκοι τῶν ὁποίων καρπὶ δὲν τοὺς καίεται διὰ τοὺς γκιουρῆδες, φόρους νὰ εἰσπράττουν αὐτοὶ καὶ φούρνος νὰ μὴ καπνίσῃ. Τὸ λυπηρὸν ὁμῶς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶνε ὅτι χάνομεν καὶ τὴν ιδέαν τὴν ὁποίαν εἶχομεν μέχρι τοῦδε ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα καταδιώκονται οἱ λησταὶ ἐν ᾧ συμβαίνει τούναντίον, διότι καθὼς μανθάνομεν οὐδὲν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ὑφίσταται καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Καλαμπάκας.—Διδάσκαλος τῆς τουρκικῆς διωρίσθη καὶ πάλιν ὁ πρῶν τοιοῦτος Βασίλειος Ταλαμπάκος καὶ οὕτως ὁ Θύμιος ἔμεινεν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ· ἡ ιδέα αὐτῇ τοῦ νὰ διορισθῇ ὁ Θύμιος διδασκαλὸς ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχε τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Ταλαμπάκου εἰς τὸ νὰ σατυρίσῃ αὐτὸν διὰ ποιήματος ἀρκούντως προκαλέσαντος τὴν θυμῆν. Τασὸν δὲ διεδόθη τὸ ποίημα ὥστε καὶ τὰ μικρὰ παιδία ἀκόμη τὸ ἔμαθαν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Κώστα Τίτη. Τὰ δαιμόνια τὸν πιάνουν τὸν κακομοῖρην τὸν Θύμιον ὅταν ἀκούῃ τὸ τραγοῦδι τοῦ, ἀλλὰ τί ἤθελε καὶ αὐτὸς τώρα εἰς τὰ γράμματα νὰ γίνῃ δάσκαλος.—Ἀπὸ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἔπαισαν πλέον εἰς τὸ Μαλακάσιον νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὸν κόσμον διαβατήρια ἐπικεκυρωμένα ἀπὸ τὸν πρόξενον Ἰωαννίνων καὶ οὕτως ἐπανήλθομεν εἰς τὸ πρῶν καθεστῶς. Δὲν ἐνῆλθεν παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐνεργήσαντα παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει διὰ τὴν ἄρσιν ταύτην, διότι ἦτο μεγάλο βάσανον τοῦ κόσμου.—Ὅλους σχεδὸν τοὺς παλαιούς μοιχτάρηδες τοὺς ἔπαισαν ὁ καίμακάμης καὶ ἀντ' αὐτῶν διωρίσθησαν νέοι πρὸς τοὺς ὁποίους εὐχόμεθα νὰ μὴ βαδίσουν ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν παλαιῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25, 25 Σεπτεμβρίου.—Ἐδημοσίημιεπιστήμιος ἀνακοίνωσις ἐπὶ ῥιπίπτουσα τὴν ἡσίοον τῆς τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Τραῦ Γεννέ πωλέγουσι μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι ἡ εἰρημὸς κλειστὴς διὰ νησις ἀποκρούσασα τὰς συνδιαλλακτικὰς τεχνήτους.

της 'Αγγλίας, μετά τετραετείς διαπραγματεύσεις και μετά την ανώτατον κατάστασιν, ήτις διήρκεσεν επί έξι έτη, ήρξισεν πρώτη των εθροπραξιών.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Σεπτεμβρίου.—Αί εφημερίδες του Βερολίνου αναγράφουν την φήμην ότι λίαν προσεγώς θα γείνη ή επίσημος 'αναγγελία των ανακώων του πρίγκιπος Γεωργίου της 'Ελλάδος, Υπάτου 'Αρμοστού εν Κρήτη, μετά της πριγκίπισσης Βικτωρίας, θυγατρίας του πρίγκιπος της Ουαλλίας.

ΒΕΡΟΔΙΝΟΝ, 25 Σεπτεμβρίου.—Η Πύλη απεφάσισε να επιβάλη πρόσθετον φόρον εις τὰ εκ του έξωτερικού εισαγόμενα εις την Τουρκίαν εμπορεύματα. Αι εισπράξεις του νέου φόρου θα διατεθούν υπέρ των θυμάτων των σεισμών του νομού 'Αιιδίνιου.

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ

Η σύλληψις του περιφημου Σάββα.—Οι παδοί του.—Αί ήρωίδαι.—'Ηπειρώ.—Ο εν Καρθαγαί Τόρκος πρόεδρος.—Πρέπει να τούς τιμωρήση αυστηρώς ή 'Ελληνική Κυβέρνησις.

Γράφουσιν ήμιν εκ Καρθαγαί ότι συνελήφθη υπό των εκεί στρατιωτικών άποσπασμάτων ο περιβόητος άρχιλήστης Σάββας Τόρκος και άποσπάλλη εις τας φυλάκας Μεσολογγίου. Είς την σύλληψιν δε του ληστού τούτου συνετέλεσεν, ως γράφουσιν, και ο εν Καρθαγαί πρόεδρος της Τουρκίας Κιαζίμ. Ερένης όστις πολύ ειργάσθη προς άνακάλυψιν των ληστών. Ο Σάββας είνε αυτός ο άποτρόπαιος κακούργος όστις κατά τό θερμός έπεσεκθήν το Ζαχόριον και ήγαλάσσει τας γυναίκας, ενέσπειρε δε τόν τρόμον εις όλην την 'Ηπειρον, ως είνε εις πάντας γνωστόν· διότι οι κάτοικοι άφ' ενός μόν διετέλου περιτρομόν εκ της έμφανίσεως της συμμορίας ταύτης των ληστών, έξ άλλου δε ύφίστατο τὰ πένθεινα από τὰ στρατιωτικά άποσπάσματα τὰ όποια έξήρχοντο προς καταδίωξιν των ληστών, τους όποιους όμως έζήτουν εν τών χωρίων και από αούτως τους κατοίκους. Έπειδή δε φυσική λόγος οι κάτοικοι δεν είχαν δεμένους τους ληστές διά να τους παραδώσει καταπίζοντο υπό των γινυμπασιών, ως πολλάκις έγράφη, εις τας στήλας ταύτας και έρρίπτοντο εις τας φυλάκας εάν δεν έδιδον χρήματα· έννοείται δε ότι το τοιούτον σύστημα της καταδίωξεως των ληστών ενεργείται πάντοτε εν 'Ηπειρώ. Οι δε κάτοικοι φοβούνται τόσο τους ληστές όσον και τὰ προς καταδίωξιν αυτών άποσπείλόμενα άποσπάσματα. Περί της αληθείας δε τούτων έπέσειθη και αυτός ο βαλής των Ιωαννίνων όστις εν τη διακρίνωσή αυτών εύθύστη πολλάκις προσεπάθησε να διορθώση το κανόν. Διά τους λόγους τούτους ή ελληνική Κυβέρνησις πρόβλεπε, ύστερα από τόσα τὰ όποια έγγραφεν ή Αφωή της 'Ηπειρου εις την σύλληψιν των κακούργων τούτων ληστών έπραξεν ύψιστον έργον φιλανθρωπίας, διότι ουδείς δύναται να βεβαιώση ότι ο Σάββας κατά την άνοιξιν δεν θα έκαμνε πάλιν τόν περιπατόν του εις την 'Ηπειρον. Ο Σάββας είνε ήλικίας 28—30 έτών κατάγεται εκ Ακμαόπου της 'Ηπειρου και έργαζόμινος πολλάκις ληστής. Είς Ζαχόριον είχαν ως σύντροφον και τόν εκ Χειμαρρας Κίτσον Πρίοτην όστις μετά την ληστείαν εκείνην φερόμενος να επανέλθη εις 'Ελλάδα κατέφυγεν εις ήν πατρίδα αυτού όπου συλληφθείς έρρίφθη εις τας φυλάκας. Ο δε Σάββας διέπρεψε και την ληστείαν της Σωπικής· εκ της συμμορίας αυτού συνελήφθη ύσαύτως ο εν 'Αγρινίου έργαζόμενος Θ. Πανάτης και ο εξ 'Αγρινίου καταγόμενος Κ. Ψιμάκης. Χαίρομεν δε ότι ή ελληνική κυβέρνησις έδωκε προσοχήν εις όσα άχρι τούδε έγγραφμεν και άπήλλαξε τοιοιούτοτρόπως δεινής μάστιγος του κατοίκους της 'Ηπειρου. Προσεκλήθησαν δε εις 'Ηπειρό ο ιατρός Γιαννιόπουλος και οι λοιποί παθόντες ίνα πιστοποιήσωσι την ταύτητά των ληστών τούτων.

Τὰ εκ Παρισίων τηλεγραφήματα άγγίζουν ότι ο άρχικαγκελλάριος της Ρωσσίας άρχις Μουραβιερ, ταξιδεύων εις την Βύρτυμν κατώρυσε να επιτύχη λόγους α'. Το ύποσχημ της Γαλλίας και της Γαλλίας προέλα της Ρωσσίας έναιτιόν της

'Αγγλίας. Η Γερμανία έπαμφοτερίζει διαστάζουσα αν όρειλην να ταχθή μετά του έιρημένου συνασπισμού ή μετά της 'Αγγλίας.

Κατά τὰ εκ Κων/πόλεως τηλεγραφήματα, μεγάλως άνητύχησε την Πύλιν ή υπό της Ρωσσίας άποστολή Ρώσου στρατηγού προς έπιθεώρησιν του στρατού της Βουλγαρίας. Άπαντ'όσα τρόπον τινά εις τὸ διάβημα τούτο ή Πύλη, ένισχυει τὰ προς την Βουλγαρίαν σύνορά της άποστέλλουσα εκεί βαρέα τηλεβόλα.

Τηλεγραφήματα εκ Κων/πόλεως άνηγγίζουν ότι τη 4 μ. μ. του προχθες Σάββατου ένθ' ο δευτερότοκος υιός του Μ. Βεζύρου Δεζβάρ βέης διήρχετο την γέφυραν του Παλατά, έπυροβολήθη υπό 'Αλβανού άξιωματικού και έφανεύθη. Ο δολοφόνος συνελήφθη υπό της άστυνομίας. Γενική πεποίθισις κρατεί ότι λόγοι έρωτικοί προεκάλεσαν την δολοφονίαν. Είς τόν δολοφονηθέντα ο Σουλτάνος είχαν άποστείλει έσχατός το παράσημον 'Οσμάνι άδμαντοκόλλητον. Κατόπιν της δολοφονίας του υιού του ο Μ. Βεζύρης Χαλήλ Ριφαάτ πασάς απεφάσισε να ύποβάλη την παραίτησιν του. Ο δολοφόνος ήτο 'Αλβανός, διέπραξε δε την δολοφονίαν εκδικούμενος και τόν πρό μνην δολοφονηθέντα 'Αλβανόν συνταγματάρχην Γανή βέην.

Η Α. Μ. ή Βασίλισσα μετά της Α. Β. Υ. του αντιβασιλέως Διαδόχου, των πριγκιπισσών Σοφίας και Μαρίας, της Βιουρής πριγκίπισσης Θηρεσίας και του πρίγκιπος 'Ανδρέου, παρέστη προχθες την έσπέραν εις τὸ θέατρον κατά την παράστασιν του 'Οβέλλου. Κατά τὸ διάλειμμα της δ' πράξεως καλέσασα τὸ Μουνέ Σουλλ διά του Αύλάρχου κ. Μ. Παπαρηγοπούλου εις την παρά τὰ θεωρεία αΐθουσιν συνεχάρη αυτών θερμώς. Ο μέγας καλλιτέχνης έμφανισθείς ένώπιον της Β. Οικογενείας με την περιβολήν του «'Οβέλλου» έφάνη λαν συγκινημένος εκ των συγχαρητηρίων της Α. Μ. της Βασιλίσσης, βεβαιώσας αυτών, ότι μόνον χάριν της απολαύσεως της μεγάλης τέχνης του κατήλθεν δολόκληρος ή Β. Οικογένεια εκ Δεκελείας.

Αι νεώτεροι είδήσεις εκ της Νοτίου 'Αφρικης συνοψίζονται εις τὰ εξής: Οι Μπόερς προχωρούν εις τὰ δυτικά σύνορα του Τρανσβάαλ όπως εισβάλουν εις χώρας της 'Αποικίας του 'Ακρωτηρίου. Ο άγγλικός στρατός αναχωρών σιδηροδρομικώς εκ Δουρμπάν, της πρωτεύουσας της Νατάλ, συγκεντρώνει εις τὰ βόρεια της άποικίας ταύτης. Οι Μπόερς αναβάλλουν την έναντίον των 'Αγγλων έπίθεσιν. Η άναβολή αυτή άποδίδεται πρώτον εις τὸ ότι τὰ φυσίγγια των όπλων των είνε έλαττωματικά και βεβλαμμένα και δεύτερον εις τὸ ότι οι σύμμαχοί των πολίται της 'Οράγγης δεν είνε έτοιμοι άκόμη προς έκστρατείαν. Ο Πρόεδρος Κρούγερ, έργαζόμενος δραστηρίως, κατώρυσε να συναβρόσην έξακσίως πενήντην χιλιάδας άλευροσάκκους προς έπισιτισμόν του στρατού του Τρανσβάαλ.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ ΔΗΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΕΝΙΤΕΙΑΣ

Ηπειρωτική βιογραφία

Έξεδόθησαν την παρελθούσαν εβδομάδα τὰ Διηγήματα της Ξενιτειάς του έξάρχου συμπατριώτου μας συγγραφέως κ. Χ. Χρηστοβασίλη, και ως ποιητού και ως πεζογράφου. Ός εκ του τίτλου του φαίνεται τὸ νέον τούτο έργον του συμπατριώτου συγγραφέως κ. Χ. Χρηστοβασίλη, του κατέχοντος την πρώτην θέσιν εν τῷ νέῳ 'Ελληνικῷ Παρασάφ, μετά του Βηλαρά και του Ζαλοκώστα, του Βαλαωρίτη

και του Κρυστάλλη, περιέχει πέντε συγκινητικώτατα διηγήματα, αναφερόμενα εις την ζενιτειάν των συμπατριωτών μας 'Ηπειρωτών, εν την άξίαν παντός άλλου ελληνικού λαού ο 'Ηπειρωτικός είνε εις καλύτεραν θέσιν και να έκτιμήση και να έννοήση, διότι είνε δολόκληρη σειρά ήπειρωτικής ζωής πλήρους ιερών πόνων, δακρύων και στεναγμών. Όλον τὸ έργον είνε γραμμένον εις την γνήσιαν ήπειρωτικήν γλῶσσαν, ής ο κ. Χρηστοβασίλης είνε ο μεγαλύτερος μύστης, περί της όποιας και ο εν τῷ 'Εθνικῷ Πανεπιστημίῳ σοφώτατος καθηγητής της 'Ελληνικής γλωσσολογίας κ. Γ. Ν. Χατζηδόνης έχει γράψει επιστημονικώτατον άρθρον, προτασάμενον εν τη συλλογή ταύτη τὸ όποιον είνε έξοχον έγκώμιον και της ήπειρωτικής διαλέκτου, ως πανελληνίου γλώσσης, και του κ. Χ. Χρηστοβασίλη, ως συγγραφέως.

Ο κ. Χρηστοβασίλης είνε ο τελευταίος τῶν 'Ηπειρωτών συγγραφέων. Όλα τὰ έργα του ένθ' είνε έξεχα ελληνικά έργα, μερικώτερον είνε ήπειρωτικά και κατά την γλῶσσαν και κατά τὰ θέματα, και κατά την διαξαγωγήν αυτών, και ενθ' περικλείουν όλην την 'Ελλάδα μέσα μετ' ένθουσιασμού και εκδηλώσεως εύγνωμοσύνης αναγράφει τας λεπτομερείας της ένθέρμου δεξιόσεως, ής έτυχεν εν ταις 'Ηνωμέναις Πολιτείαις. Άμα τη άφίξει του ο νικητής ναύαρχος Σάμψων διώρισεν αυτόν διαγγελέα του και έσοπετήσεν αυτόν ταυτοχρόνως εις την χερτογραφικήν ύπηρεσίαν της μοίρας ήν διευθύνει ο Σάμψων. 'Αλλ' όχι μόνον ύπηρεσιακώς αλλά κοινωνικώς μεγάλας τιμὰς άποδίδουν εις τόν 'Ελληνα άξιωματικόν πάντες οι συνάδελφοί του. Αυτός ο ναύαρχος Σάμψων κατά τας τελευταίας έορτάς εν Φιλαδέλφεια είχε τόν κ. Διηγητήν εν τη ιδιαιτέρη άμάξει του, και δε την έσπερινήν πανηγυρικήν παράστασιν εκάλεσεν αυτόν εις τὸ ιδιαιτέρον του θεωρείον εν τῷ θεάτρῳ.—Κάλλιστον τὸ μέτρον και άρίστη ή άπόφασις του κ. ύπουργού τῶν Ναυτικών ύπέρ της μορφώσεως των νεωτέρων άξιωματικών του πολεμικού ναυτικού. Ουτοι θα εισέρχονται εις τὰς έμπορικὰς πλοια και ούτω δεν θ' άναμείνουν μόνον τὰ γυμνάσια των μοιρών όπως άσκώνται εις τὰ πρακτικώτερα μαθήματα της θαλασσοπλοίας. Οι άξιωματικοί δε κυρίως θ' επιβαίνουν μεγάλων ιστιοφόρων και έμπορικῶν άτμοπλοίων ήτινα κάμνουν μεγάλους ύπερκεκαινούς πλοίας.—Τὸ εν Κωνσταντινουπόλει Ζήππας εν τῷ ήμετέρῳ 'Ημερολόγιῳ της Δωδωνής, ένθ' ήτον άποφασισμένος να ρίψη τὰ κώλα εν τῇ ζενιτειά και να χαρούν οι ξένοι τους κόπους των ιδρώτων του, άπεφάσισε, και εκποιήσας την περιουσίαν του, μετέβη εις την Πατρίδα, κοντά εις τους συγγενείς του.

Τὰ όρια του ήμετέρου φύλλου δεν έπιτρέπουν πληρστέραν του καθ' όλου του κ. Χ. Χρηστοβασίλη έργον άνάλυσιν, όπερ άποτελεί την ζωσαν φιλολογικήν της 'Ηπειρου δόξαν, άρκουμένα μόνον ναείπωμεν ότι τιοιούτος συγγραφέας ως και πᾶς συνάδελφός του σήμερον εύρίσκειται παρεγνωρισμένος και εκ μέρους των πανελλήνων και εκ μέρους των 'Ηπειρωτών. Έάν ο κ. Χ. Χρηστοβασίλης δεν είχε την άτυχίαν να γεννηθῇ 'Ελλην δεν θ' άναξισπαθούσε. Την ιδέαν ταύτην έπιφυρόν και μία έπιστολή εξ 'Αγγλίας πρὸς τόν κ. Χ. Χρηστοβασίλην, εκ μέρους άλλου περιωνόμου Έλληνος συγγραφέως του υπό τὸ ψευδώνυμον του 'Αργύρη 'Ερταλινώτη κρυπτόμενον λογιόν, εν σχέσει πρὸς τὰς ένδοξόντας Διηγήματα της Ξενιτειάς. 'Ιού τι λέγει μία περικοπή..... «'Αν, άγαπημένε μου «Κύριε Χρηστοβασίλη, είχατε την τύχην να «γεννηθῇτε 'Αγγλος, κι' έγράφετε τέτοια έγ- «γλίσκια διηγήματα, θα γέμιζε ή τσέπη σας «λίρα, και ο κόσμος από τῇ φήμης σας!»

Και παρακάτω άκόμη προσθέτει ότι ο όμογενής και λόγιος κ. Πάλλης τόσον ηύχαριστήθη εκ της άναγνώσεως των διηγημάτων τούτων, ώστε, εν τῷ ένθουσιασμῳ του, έγγραφεν ένταύθα ν' άγορασθῶν πενήντα σώματα και να διανεμηθῶν δωρεάν, ως ένθωφελές άνάγνωμα. Και

ένθ' τοιαῦτα σκέπτονται εν τῷ έξωτερικῷ περί του συμπατριώτου μας συγγραφέως, οι ένταύθα πρώτοι επί πλοῦτι 'Ηπειρώται άμφιβάλλομεν αν έδωσαν μίαν δραχμήν, διά ν' άγοράσουν εν σώμα! 'Εργα ως του κ. Χ. Χρηστοβασίλη, του μακαρίτου Κρυστάλλη, του Βαλαωρίτου, του Ζαλοκώστα και του Βηλαρά, των ποιητών τούτων, είνεως άποτελούν την φιλολογικήν δόξαν όλης της νεωτέρας 'Ελλάδος έπρεπε να συμπατριώται μας να τὰ έκτιμούν και να τὰ συνδράμουν. Πρωτίστως δε έπρεπε να συνδράμουν και αυτούς τους συγγραφείς, διότι είναι κρίμα τῇ αληθεία ν' αναγκάζεται ο κ. Χρηστοβασίλης ν' άναμιγνύεται μετ' όμοιοις συγγραφέας και με λογιστικούς άριθμούς προς πορισμόν του έπισιτισμοῦ του, άντι να άφιερωνῇ εις την ποίησιν, και εις μόνην την ποίησιν, δι' ήν είναι προσωριμίως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Έλήθη εις τὸ ύπουργείον των Ναυτικών μακρὰ έκθεσις του άποσταλέντος εις 'Αμερικήν προς συμπλήρωσιν των ναυτικών σπουδών του σημαφόρου του πολεμικού Ναυτικού κ. Κ. Διηγητήν. Ο νεαρός 'Ελλην σημαφόρος μετ' ένθουσιασμού και εκδηλώσεως εύγνωμοσύνης αναγράφει τας λεπτομερείας της ένθέρμου δεξιόσεως, ής έτυχεν εν ταις 'Ηνωμέναις Πολιτείαις. Άμα τη άφίξει του ο νικητής ναύαρχος Σάμψων διώρισεν αυτόν διαγγελέα του και έσοπετήσεν αυτόν ταυτοχρόνως εις την χερτογραφικήν ύπηρεσίαν της μοίρας ήν διευθύνει ο Σάμψων. 'Αλλ' όχι μόνον ύπηρεσιακώς αλλά κοινωνικώς μεγάλας τιμὰς άποδίδουν εις τόν 'Ελληνα άξιωματικόν πάντες οι συνάδελφοί του. Αυτός ο ναύαρχος Σάμψων κατά τας τελευταίας έορτάς εν Φιλαδέλφεια είχε τόν κ. Διηγητήν εν τη ιδιαιτέρη άμάξει του, και δε την έσπερινήν πανηγυρικήν παράστασιν εκάλεσεν αυτόν εις τὸ ιδιαιτέρον του θεωρείον εν τῷ θεάτρῳ.—Κάλλιστον τὸ μέτρον και άρίστη ή άπόφασις του κ. ύπουργού τῶν Ναυτικών ύπέρ της μορφώσεως των νεωτέρων άξιωματικών του πολεμικού ναυτικού. Ουτοι θα εισέρχονται εις τὰς έμπορικὰς πλοια και ούτω δεν θ' άναμείνουν μόνον τὰ γυμνάσια των μοιρών όπως άσκώνται εις τὰ πρακτικώτερα μαθήματα της θαλασσοπλοίας. Οι άξιωματικοί δε κυρίως θ' επιβαίνουν μεγάλων ιστιοφόρων και έμπορικῶν άτμοπλοίων ήτινα κάμνουν μεγάλους ύπερκεκαινούς πλοίας.—Τὸ εν Κωνσταντινουπόλει Ζήππας εν τῷ ήμετέρῳ 'Ημερολόγιῳ της Δωδωνής, ένθ' ήτον άποφασισμένος να ρίψη τὰ κώλα εν τῇ ζενιτειά και να χαρούν οι ξένοι τους κόπους των ιδρώτων του, άπεφάσισε, και εκποιήσας την περιουσίαν του, μετέβη εις την Πατρίδα, κοντά εις τους συγγενείς του.

Τὰ όρια του ήμετέρου φύλλου δεν έπιτρέπουν πληρστέραν του καθ' όλου του κ. Χ. Χρηστοβασίλη έργον άνάλυσιν, όπερ άποτελεί την ζωσαν φιλολογικήν της 'Ηπειρου δόξαν, άρκουμένα μόνον ναείπωμεν ότι τιοιούτος συγγραφέας ως και πᾶς συνάδελφός του σήμερον εύρίσκειται παρεγνωρισμένος και εκ μέρους των πανελλήνων και εκ μέρους των 'Ηπειρωτών. Έάν ο κ. Χ. Χρηστοβασίλης δεν είχε την άτυχίαν να γεννηθῇ 'Ελλην δεν θ' άναξισπαθούσε. Την ιδέαν ταύτην έπιφυρόν και μία έπιστολή εξ 'Αγγλίας πρὸς τόν κ. Χ. Χρηστοβασίλην, εκ μέρους άλλου περιωνόμου Έλληνος συγγραφέως του υπό τὸ ψευδώνυμον του 'Αργύρη 'Ερταλινώτη κρυπτόμενον λογιόν, εν σχέσει πρὸς τὰς ένδοξόντας Διηγήματα της Ξενιτειάς. 'Ιού τι λέγει μία περικοπή..... «'Αν, άγαπημένε μου «Κύριε Χρηστοβασίλη, είχατε την τύχην να «γεννηθῇτε 'Αγγλος, κι' έγράφετε τέτοια έγ- «γλίσκια διηγήματα, θα γέμιζε ή τσέπη σας «λίρα, και ο κόσμος από τῇ φήμης σας!»

Και παρακάτω άκόμη προσθέτει ότι ο όμογενής και λόγιος κ. Πάλλης τόσον ηύχαριστήθη εκ της άναγνώσεως των διηγημάτων τούτων, ώστε, εν τῷ ένθουσιασμῳ του, έγγραφεν ένταύθα ν' άγορασθῶν πενήντα σώματα και να διανεμηθῶν δωρεάν, ως ένθωφελές άνάγνωμα. Και

ένθ' τοιαῦτα σκέπτονται εν τῷ έξωτερικῷ περί του συμπατριώτου μας συγγραφέως, οι ένταύθα πρώτοι επί πλοῦτι 'Ηπειρώται άμφιβάλλομεν αν έδωσαν μίαν δραχμήν, διά ν' άγοράσουν εν σώμα! 'Εργα ως του κ. Χ. Χρηστοβασίλη, του μακαρίτου Κρυστάλλη, του Βαλαωρίτου, του Ζαλοκώστα και του Βηλαρά, των ποιητών τούτων, είνεως άποτελούν την φιλολογικήν δόξαν όλης της νεωτέρας 'Ελλάδος έπρεπε να συμπατριώται μας να τὰ έκτιμούν και να τὰ συνδράμουν. Πρωτίστως δε έπρεπε να συνδράμουν και αυτούς τους συγγραφείς, διότι είναι κρίμα τῇ αληθεία ν' αναγκάζεται ο κ. Χρηστοβασίλης ν' άναμιγνύεται μετ' όμοιοις συγγραφέας και με λογιστικούς άριθμούς προς πορισμόν του έπισιτισμοῦ του, άντι να άφιερωνῇ εις την ποίησιν, και εις μόνην την ποίησιν, δι' ήν είναι προσωριμίως.

ΡΙΖΑΡ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Υπότροφοι αυτής εκ Ζαγορίου.

Κατά τὸ λήξαν σχολικόν έτος άποφείτησαν εκ της Ριζ. Σχολής τέσσαρες ύπότροφοι εκ Ζαγορίου, άντικαταστηθέντες κατά την διαθήκην του άειδίου Ριζάρη υπό άλλων ισταρίμων διά κληρώσεως γενομένης ένώπιον του κ. ύπουργού της Παιδείας και του Συμβούλου της Σχολής και κατά τόν άποσταλέντα εκ Ζαγορίου διά της Μητροπόλεως 'Ιωαννίνων κατάλογον ύποψηφίων ύποτρόφων. Παρετηρήθη ότι ο αριθμός των ύποψηφίων ύποτρόφων περ' όρισην κατά τὸ έτος τούτο κατά πολύ κατόπιν των ληφθέντων μέτρων υπό του Συμβούλου της Σχολής ένεκα των άνακαλυφθεισών καταχρήσεων περι του κατεργισμοῦ του καταλόγου των ύποψηφίων ύποτρόφων. Διότι ού μόνον εύποροι παρά την διαθήκην έθνησε την ύποψηφιότητα αυτών, άποκλειόντες ούτω τους άπόρους, αλλά αυτοι ούτοι άκόμη έθετον την ύποψηφιότητα αυτών υπό διάφορα όνόματα, εις διαφόρους κοινότητας, παρ' ών, επί ζημιά άλλων, έγγραφάζον τὸ δικαίωμα τούτο. Εύτυχώς ή κατήχησις αυτή άπεκαλύφθη και έπατάχθη υπό του Συμβούλου, ως έπρεπε, έλπίζεται δε εις τὸ μέλλον να μη επαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον.

Οι κατά την γενομένην κλήρωσιν, την 18ην φθίνοντος, των ύποψηφίων ύποτρόφων πρὸς πλήρωσιν, ως έφ'ηται, τέσσαρων κενῶν θέσεων, ηνύσθησαν υπό της τύχης οι 1ος Νικ. Β. Τσίγκας από Μαυροβουνίου, 2ος Σταύρος Μάνθου Τσιγαράς από 'Ανω Σουδωνών 3ος Θεόδ. Πίσχος εκ Λαϊσσης, 4ος Γεώργιος Χρ. Διέρδος εκ Δρεσενίτσας.

Οι όποιοι και εκλήθησαν άρμόδιος, όπως έλθοσι και εισαχθῶνιν εκ της Σχολής ως ύπότροποι της Ριζ. περιουσίας. Άνακληρωματικοί δε, ές ών άνακληρωθήσεται ο τυχόν κωλυησόμενος ο 1ος Κωνστ. Ι. Στυρίδης, 2ος Δημ. Γκιλας εκ Λαϊσσης, Νικ. Κιζάνης εκ Βυβούσης και Χαρ. Λιάκος από Βουβούσαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Ανεχώρησεν εις Βίτσαν ο κ. Γεώργιος Σάργος ιατρός.

—'Αφίκοντο εξ 'Αλεξανδρείας οι κ. Ιωάννης Ντάσι και Βασίλειος Θεμελής και ανεχώρησαν διά Μονεδένιον.

—'Ανεχώρησε διά Δοδάν ο κ. Δημήτριος Μερτζάνης.—'Αφίκετο εκ Μπάρας ο κ. Μιχαήλ Στάας. 'Εκ Μονεδενίου και ανεχώρησε διά Εάθην ο κ. Παντελής Πανατζής. 'Εκ Σερβίας οι κ. 'Αλέξανδρος, Γεώργιος και 'Αριστοτέλης Ζηκούλους, Γρηγόριος Κυραγίος και 'Αριστοτέλης Ζηκούλους, Γρηγόριος Κυραγίος φοιτητή και ο κ. Δημήτριος Σακελλαρίου έμπορος. 'Εξ 'Ιωαννίνων οι κ. Βασίλειος Δόνος και Γεώργιος Βλαχλείδης φοιτηταί.

—'Ανεχώρησεν εις Βραίλαν της Ρουμανίας μετά της κυρίας του ο κ. Δημήτριος Βανακούλης.

—'Αφίκετο εκ Τσαρπαλιανών ο φίλος κ. Φίλιππος Φίλιος, μετά των υιών του Κωνσταντίνου και Γεωργίου. 'Ο κ. Μιχ. Μουσουτής και ανεχώρησεν εις Αλεξανδρείαν, Παναχ. Οικονόμου και Γ. Καραμπίνος εις 'Ανατόλην.

—Εκ Μεσσοβίου άφίκοντο οι κ. κ. Μιλτ. Γεωργίσης και Κ. Πολίσης φοιτηταί και Βασίλειος Ζαούσης μαθητής του γυμνασίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ και ΒΑΡΒΟΥΡ

Δρομολόγιον έξωτερικῶν γραμμῶν εκ Πειραιώς.

'Αναχωρήσεις εκ Πειραιώς.

Τρίτην (Μεσημβρίαν) διά Χημὰ Ρέθυμνον και

» (ώρα 3 μ. μ.) διά Δερβανέλια (Κ) εν και Πύργον (Βουλγαρίας).

» (ώρα 7 μ. μ.) διά Βόλον και Θεσσαλονίκην.

» (ώρα 7 μ. μ.) διά Πάτρας κ.τ.λ. και 'Αγίους 40.

Τετάρτην (ώρα 8 μ. μ.) διά Κόρινθον κτλ. Πρέβιζαν, Σαλαώραν.

Πέμπτην (ώρα 8 μ. μ.) διά Κόρινθον κτλ. Πρέβιζαν, Σαλαώραν.

Παρασκευήν (7 μ. μ.) διά Βόλον και Θεσσαλονίκην.

Σάββατον (ώρα 8 π. μ.) διά Πάτρας Κίρκυραν και 'Αγίους 40.

'Αφίξεις εκ 'Αγίων 40 εις Πειραιά.

Τρίτην πρωί και Παρασκευήν άπόγευμα.

ΣΗΜ. Οι 'Ηπειρώται συμφέρον έχμεν να ύποστηρίζωμεν την έταιρείαν ταύτην, άφού συνέδεσε την πατρίδα μας διά τόσων άτμοπλοικῶν γραμμῶν έξυπηρετουσών τακτικώτατα την συγκοινωνίαν της 'Ηπειρου με όλα τὰ μέρη, όπου οι 'Ηπειρώται ταξιδεύουσι. Συμφέρον δε ιδιαιτέρως μέγιστον έχουσι οι δι' 'Αγίους 40 ταξιδεύοντες και δεν άμφ' έλλομεν, ότι θα ύποστηρίζωσι την έταιρείαν ταύτην προθυμώτατα.

ΝΟΤΗΜΑΤΑ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΣ ΙΑΤΡΟΣ

'Επὶ πενταετίαν σπουδάζας εν Παρισίοις παρὰ τοις κ. κ. Fauvel, Gougenheimm και Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα των ότων, (ωτίττοριαν, πολυπόδας των ότων, διάτρυσιν του τυμπάνου, νέκρωσιν των όσταρίων κλπ.) ως και τὰ νοσήματα της ρινός και λάρυγγος (σφαινοί, φθίσις, πολυπόδας, καρκίνον κλπ.) δι' όλως νεωτάτης μεθόδου και τελειωτάτων εργαλείων έχσάτος και πάλιν πρὸς τούτο μεταβάς εις Παρισίους παρακολούθησας τας προόδους του ειδικού τούτου κλάδου.

Όροι έπισκέψεως 10—12 και 3—5 ναθ' έκάστην.

'Οδὸς 'Αθηνάς Φιλοθέης αρθ. 12' άκτικρὸ του Μητροπολιτικού Μεγάρου.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

'Ανδρέου Λαχανά

'Οδὸς 'Αθηνάς άπάντι Δημοτικῷ Θεάτρῳ καθ'ύψος άπίστευτος προβήμα ζηλευτή τιμὰ ακαταμίανται εις τὰ μόνα συστατικά διά τὸ λαμπρόν του ο κουρείου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ 'Ιατρός

Παθολογικά και παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται άσθενείς εν τῇ ύπ' αριθμόν 16 Α γωνιάζι αίχλης του επί των όδων Βουλής και Νικομήτρου.

8—9 π. μ. 2—3 1)2 μ. μ.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Είνε περιτόν να συνστήσωμεν τὸ Ξενοδοχείον τούτο καθώς και τὸν Διευθυντήν αυτού, διότι είνε εις άπαντας γνωστός διά τας εύκολίας τας όποιαις παρέχει εις τους διερχόμενους ήμετέρους πατριώτας.

ΨΩΜΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ

Είς τὸ επί της 'Οδοῦ Βούτης και πλησίον της Σχολής Καραϊσκάκη 'Αλερωπολείον Γ. Γιαννέ πωλείται 'Αρτος κατασκευάζόμενος άποκλειστικῶς διά τους πατριώτας εκ διαθήτου παρ' ιδιού τεχνητού.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Παρατηρήσεις τινές εἰς τὰ Θεσπρωτικά τοῦ κ. Ν. Μυστακίδου καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος «Δενδρόβιανη», ἐξ ἧς κατήγετο ὁ κατὰ τὸ 1478 ἡγούμενος τῆς Μονῆς Θεολόγος, Γεράσιμος.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Εἰς ἄλλου χειρογράφου τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ρηθέντος πάππου μου τὸ περιθώριον ἀπῆντησα τὸν τύπον τοῦ ὀνόματος Δροβιανῆς ἐπὶ τὸ ἀρχαιώτερον διασκευασμένον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάππου μου γράψαντος «Δροβιανῆ» καὶ «Δροβιαναι» πληθυντικῶς, ἐξ οὗ συγκοπῇ τοῦ υ ἐγένετο ὁ μεταγενέστερος τύπος «Δροβιανῆ». Ἀλλ' ἐν τῇ ΙΔ' αἰῶνι Μ. Χ. ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ὁ τύπος «Δενδρόβιανη» ἐν τοῖς χειρογράφοις τοῦ Μοναστηρίου Θεολόγου, καὶ κατὰ τὴν παράδοσιν «Δενδρόβιαναι» εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὥστε δύναται ὁ ἐρευνητὴς πολὺ πιθανῶς νὰ ἀνεύρῃ ὡς πηγὴν πάντων τούτων τὸ πανάρχαιον ὄνομα «Δρύς», προελθὸν ἐκ τοῦ φυτοῦ, Δρύς (δένδρου) ὀνόματος, ὅπερ ἦν λίαν σεβαστὸν παρὰ τοῖς παναρχαίοις βαλανεφάγοις λαοῖς διὰ τὴν παρεχομένην αὐτοῖς τροφὴν τῆς βελάνου, ἥτις καὶ κάστανον Διὸς ἐκαλεῖτο· εἰς ἐπίρρωσιν τῶν σκέψεων τούτων ἐπέρχεται καὶ ἡ παρὰ τοῖς Δροβιανίταις πάγκοινος χρῆσις τοῦ ὀνόματος «Δρύς» ἐν τῇ συνθέτῳ «μερδρύ» τοῦ δημώδους ἰδιώματος, καθὰ τὰς δρύς διαιροῦσιν εἰς δύο, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον συγκαταλέγουσι τὰ δένδρα, τὰ γεννῶντα βελάνους καὶ ὀνομίζουσιν αὐτὰ «μερδρύα» (ἡμέρους δρύς)· τὰ δὲ μικρὰς βελάνους ἀποφέροντα καλοῦσι «τσερύς» ἥτοι ἄγρια δένδρα. Τὴν διάκρισιν ταύτην οὐδαμῶς τῶν ἐπαρχίων Δελβίνου, Ἀργυροκάστρου, Χειμάρρας, Φιλιππῶν, Παραμυθίας καὶ Παγωνιανῆς ἀπῆντησα ἐν ταῖς ἐρευνáς μου. Ἡ ῥίζα τοῦ ὀνόματος «Δρύς» ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ περιφήμου Μοναστηρίου «Δρυάνου», οὗτινος τὰ ἐν Βλαχίᾳ κτήματα ἐδήμειυσεν ὁ ἡγεμὼν Κούζας ἄλλ' ἢ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ τῆς Ρωσσίας ἀπὸ Παύλου τοῦ Α' οὐκ ἐπαύσατο αὐτῷ χορηγοῦσα ἄχρι σήμερον διὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ρωσικοῦ προξενείου ποσότητά τινα ρουβλίων. Τὸ μοναστήριον τοῦτο μόνις ἀπέχει τῆς πατρίδος μου μίαν ὥραν περίπου, ἐπὶ τοῦ ὄρους κείμενον, ὅπερ βουνὸν τοῦ Δρυάνου καλεῖται· χαίρουσι δ' ἐνοριακὰ δικαιώματα κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν ἐπ' αὐτοῦ μόνον Ἀνω Δροβιανῆ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου καὶ τὸ χωρίον «Ζερβάταις» ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀργυροκάστρου, ἥτις καὶ Δρυίνουπόλεως ἐπαρχία καλεῖται διὰ τὴν παρὰ τῷ Δρυίνῳ ποταμῷ (ποτάμι Ἀργυροκάστρου νῦν) ἀνιδρυθεῖσαν, ἄγνωστον πότε, Δρυίνουπολιν, ἧς τὸ ὄνομα διατηρεῖται εἰς τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιερέως, καλουμένου αὖ Δρυίνουπόλεως». Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης ποῦ ἔκειτο ἀγνέεται. Τινές ὅμως πλανηθέντες ὀνόμασαν αὐτὴν «Ἀδριανούπολιν», ὡς ὑπὸ Ἀδριανοῦ ἀνοικοδομηθεῖσαν· ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές. ὁ καιρὸς ἀνακαλύψει ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστημονικῇ τὰ πάντα,

ἐὰν ὁ Ζεὺς θελήσῃ».

Νὰ σκύψῃ νὰ φιλήσῃ»

ἐμὲ καὶ τὰ παιδιὰ μου»

Θὰ πκύσουν τὰ δεινά μου» ἔγραψεν ὁ ἀειμνηστὸς ἀδελφός μου, Κωνσταντῖνος Πετρίδης, ἐκ μένους τῆς Ἠπείρου εἰς ἐν τῶν θελκτικῶν αὐτοῦ ποιημάτων, ἅτινα μένουσιν ἀνέκδοτα εἰσέτι ἐν χειρογράφοις.

Ἀναμεινόμεν λοιπὸν ἕως οὗ ὁ Ζεὺς τῆς Δωδώνης εὐδοκήσῃ, παρ' ᾧ ἱερὸν δένδρον ἡ δρύς· διὸ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἠπειρώταις ἦν σεβαστὸν καὶ σύμβολον ἐν ταῖς σημαίαις ἀνεγράφετο, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ Πύρρου, τοῦ περιφήμου βασιλέως τῆς Ἠπείρου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἴσως ὠνομάσθη καὶ ἡ πόλις τοῦ Καστρίου «Δρύς», καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Πόθεν ὅμως καὶ ὑπὸ τίνος κατεστάθη αὕτη, οὐκ ἔστι γνωστὸν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅμως φαίνεται μοι ὅτι κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ὀλετήρος ἐκείνου τῆς Ἠπείρου, τοῦ Ρωμαίου στρατηγοῦ, Παύλου τοῦ Αἰμυλίου, ὅστις κατεδάφισεν, ὡς γνωστὸν τοῖς

Ἱστορικοῖς, 70 πόλεις καὶ ἔλαβεν 150,000 χιλ. αἰχμαλώτους (Πολύβ. Ἀποσπασμ. γ' Τίτος Λέβιος μὲ 33—34 Στράβ. Η' ζ. 3 Μελετ. Γεώργ.) ὁ δὲ Ἀθανάσιος Σταγειρίτης λέγει ὅτι τοιαύτην καταστροφὴν ἐδοκίμασεν ἡ Ἠπείρος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εὐρίσκονται οὔτε ἐρείπια, οὔτε πέτρι, οὔτε οἱ τόποι τῶν παλαιῶν πόλεων. (Ἀθην. Σταγ. Ἠπειρωτικά : ἐὰδ. Βιέννης 1819 σελ. 295). Ἀλλ' ἂν διὰ τὴν ἡμετέραν «Δρύν» οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Σταγειρίτου εἰσὶν ἀληθεῖς δι' ἄλλας πόλεις ὁμῶς οὐ· διότι καὶ ἐρείπια ἀπὸ παντὸς λαμπρὰ πολλαχοῦ τῶν Ἠπειρωτικῶν χωρῶν, καὶ λίθοι λαξευτοὶ εὐμεγέθεις καὶ ἐπιγραφαὶ οὐκ ὀλίγαι, καὶ πολλῶν πόλεων οἱ τόποι εἰσὶ γνωστοί· ἐν γένει δὲ παρατηρεῖται ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς τῆς Ἠπείρου, καθ' ἣν διηρπάγησαν τὰ πλοῦτη αὐτῆς, ἡρημώθησαν αἱ πόλεις, οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἀνακύψῃ καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν ἀκμὴν ἢ ἀτυχῆς αὕτη χώρα, οὕτω πως κυλιόμενη διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐκδρομὰς τῶν διαφόρων βαρβάρων ἐθνῶν τὰ ὅποια ἐλυμάλινοντο ἐκάστοτε, οὐ μόνον τὴν Ἠπειρον ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, ὡς οἱ Γότθοι, Σλαῦοι, Φράγκοι, Βενετοὶ καὶ τέλος πάντων οἱ Τούρκοι.

Ἀληθές ἐστίν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς περιεποίησεν τὴν Ἠπειρον οἰκοδομήσας ἱκανὰ φρούρια ἐν αὐτῇ ἐκ θεμελίων, τινὰ δὲ καὶ ἐπεσκεύασατο, ὡς γράφει ὁ ἱστορικός Προκόπιος, ὅστις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἰδίᾳ ἐνὸς ἐκάστου ἀναφέρει· ἀναγινούς αὐτὰ οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναγνωρίσω ὡς ἄνηκον εἰς τὴν ἡμετέραν «Δρύν», ἦν ἴσως ἐθεώρησε περιττὸν νὰ περιτευχίσῃ, ὡς ἄχρηστον πλέον διὰ τὴν ἐρήμωσιν, ἣν ὑπέστη, καὶ διότι ὠχύρωσε τὴν πόλιν «Λυκουρσῶν», προμαχῶνα συμπίσης τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου (Περὶ Λυκουρσῶν ἐγράφηκεν εἰς τὴν φίλην «Φωνήν» ἐν ἐκτάσει προηγουμένως)· ὠχύρωσε τὴν Μάλτσιαν παρὰ τῇ Μονῇ Θεολόγου, περὶ ἧς γράφει ὁ κ. Μυστακίδης· ἐπεσκεύεθαι τὰ ἐρείπια τοῦ φρουρίου τούτου, ἐκτισμένου ἐπὶ λόφου, πρὸς Ν καὶ Ἀνατολ. τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει τοσοῦτον δεινὸς τὴν θέαν κρημνός, ὥστε μὲ κατέλαβε θεωροῦντα τὸ μέγεθος Ἰλιγγίσις· ὑπάρχουσιν ἀνταῦθα καὶ ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως, καὶ μάλιστα ἀναβαθμοὶ ἔχοντες ποῖαν τινα ὁμοιότητα τοῖς τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν Προπυλαίοις· ἐθαύμασα οὖν ἀπῆντησα τοιοῦτον σχέδιον ἀνάλογον εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ἐν οἷς δὲν ἤλπιζον νὰ εὕρω τίποτε. Καὶ ὅμως ὑπάρχουσι· συμβόλουν δὲ τοὺς χωρικοὺς νὰ μὴ τὰ καταστρέψωσιν, ὡς συνήθως εἰς τὰς ἀσβεστοκαμίνας· Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ποῖα πόλις ἀρχαία ὑπῆρχεν; ποῖον δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς; ὅπως εἰς τὴν Δρύν, ἀπαράλλακτα καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ μαντεύσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆς· ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδὲν τὸ ὑποδεικνύον τι, οὐδὲ τὸ ὑποστηρίζον ἀπολύτως τὰς σκέψεις τοῦ ἐρευνητοῦ, ὅπως εἰς τὴν Δρύν τεκμήριά τινα σχετικὰ τῷ ὀνόματι ὑπερβαίνοντα. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα «Μάλτσιαν» βάρβαρον ὃν οὐδεμίαν βοήθειαν παρέχει ἡμῖν πρὸς ἀνέρεσιν τῆς ἀληθείας· οὐδ' ἄλλο τι ὑπάρχει συντελεστικὸν πρὸς τοῦτο. Αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις ἐφαρμόζονται εἰς πολλὰ ἐρείπια ἀρχαίων πόλεων, ἕως οὗ εὐρεθῇ ἀρχαία τις ἐπιγραφὴ διαφωτιστικὴ, ὡς συνέβη ἐν Παραμυθίᾳ, καθὰ ἔγραψεν ἄλλοτε ἡ «Φωνή» περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περὶ τοῦ ὁποῦ προτέρων εἶχον κάμει τὰς ἀναλόγους ἐρεῦνας, ὅτε ἤμην ἐκεῖ· τοιαύτας παρατηρήσεις περὶ τῆς Δρύος εὐχομαι εἰς τὸ μέλλον εὐτυχῆς τις ἀνακάλυψις νὰ ἐπισφραγίσῃ ταῦτα.

Ἐφ' ὅλοιον εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἐν Ἠπείρῳ σήμερον αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι, δύναται τις νὰ συγχαρῇ τὸν κ. Ν. Μυστακίδην, ὅστις ὡς ἄλλη μέλισσα δὲν παύεται περισυλλέγων καὶ δημοσιεύων εἰς τὰς ἐφημερίδας πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς ἀρχαίας καὶ Μεσαιωνικῆς ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος· ὡς συμπατριώτης ἐπιτραπήτω μοι ὁ καλὸς κ. Μυστακίδης νὰ συγγνώμῃ αὐτῷ τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅτων ἔγραψε καὶ μέλλει ἐτι νὰ γράψῃ.

α' Ὅπισθεν τοῦ Μοναστηρίου Θεολόγου ὁ πάρχουσιν ἐντετειχισμένοι ἐπιγραφαὶ ὀνόματων ἀρχιερέων, διατελεσάντων ἐν αὐτῷ, ὡς φαίνεται ἐν καιρῷ, καθ' ὃν ἡ Μονὴ ἐξήσκει δικαιώματα ἐξαρχίας τῶν περίξ· τὰ ὀνόματα εἰσὶ ἐν κεράμοις, ἂν σώζονται καὶ πόσα.

β' Νὰ σχηματίσῃ κατάλογον τῶν ἐν τῇ Μονῇ διασωζομένων ἀρχαίων χειρογράφων περιγραφῶν ἐν αὐτῷ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἐν κεφαλαίοις περιληπτικοῖς καὶ ἐπιτόμοις, τὰς σελίδας αὐτῶν κτλ. ὡς ἐπραξε πολλάκις καὶ πράττει καὶ νῦν δημοσιεύων καταλόγους τοιούτους χειρογράφων ἀρχαίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὁ ἀκάματος ἐργάτης τῆς ἐπιστήμης καὶ λιγὺς ἀγορητῆς κ. Σπυρίδων Λάμπρου, καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

γ' Νὰ ἐξακριβώσῃ καλῶς τὴν θέσιν τοῦ νῦν κατεστραμμένου χωρίου «Μανοπούλων», ὅπερ ἀναφέρει εἰς τὰ Θεσπρωτικά αὐτοῦ· διότι αἱ ἐξακριβώσεις θέσεων χωρίων κατεστραμμένων ἦδη χρησιμεύουσι διὰ τὴν Μεσαιωνικὴν Ἱστορίαν. Τοιαύτας πολλὰς ἐπεχείρησα πρὸ 40 ἐτῶν διαμμένων ἐν Ἠπείρῳ π. χ. πλησίον τοῦ χωρίου «Γιωργουτσάταις» ἀνεκάλυψα τὰ ἐρείπια τῶν οἰκίων μεσαιωνικοῦ χωρίου, ὅπερ ἐκαλεῖτο «Δάφνη»· ἐν αὐτῇ τῇ Δροβιανῇ, ὡς εἰρηται ἀνωτέρω, τὰ τοῦ Αἰδμήμητρα, Χαλκιοπούλων κτλ.

δ' Ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Κάτω Δροβιανῆς ὑπῆρχεν ἐν τυπικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀρχαῖον (δὲν εἰξεύρω ἂν σώζεται σήμερον) ἔχον φύλλα ἄγραφα κατὰ τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος· τὰ ἄγραφα ταῦτα φύλλα περιεῖχον πληθὺν σημειώσεων διαφόρων συμβεβηκότων οἶον τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, καὶ ἔτι παλαιότερων, λίαν περιέργων· σεισμῶν, περιγραφὰς κτλ. Ταῦτα ἀντέγραψα τότε πρὸς ἐκδοσιν, ἀλλὰ μοὶ ἀπωλήθησαν αἱ σημειώσεις καὶ ἀνάγκη δευτέρας ἀντιγραφῆς.

ε' Ἀνάγκη ἐπισκέψεως τοῦ πρὸς Β Δελβίνου κειμένου Μοναστηρίου, τοῦ λεγομένου «Κάμωνας»· ἐν αὐτῷ ὑπάρχει σιγίλλιον παλαιόν, ἐνῷ ἀναφέρεται ἡ ἀρχαιότερα ὀνομασία τοῦ Δελβίνου ὑπὸ τὸν τύπον «Κάτω Δέλβινα» καὶ «Ἀνω Δέλβινα», τὸ νῦν λεγόμενον «Δελβινάκι» τῆς Παλαιᾶς Παγωνιακῆς. Τοιαῦται περιέργοι εἰδήσεις χρησιμώταται εἰσὶν διὰ τὰς περαιτέρω ἐρεῦνας.

ς' Νὰ γείνη ἀντιγραφὴ τῶν σιγίλλων τῆς Μονῆς «Θεολόγου» καὶ «Κάμωνας» τὰ δ' ἀντίγραφα νὰ σταλῶσιν ἀρμοδίως εἰς τὸν ἀγαπητὸν πατριώτην καὶ στενὸν φίλον μου κ. Γάγαρη, τὸν συντάκτην τῆς «Φωνῆς Ἠπείρου», ὡς καὶ πᾶσα σημειώσις ἄλλης χρήσιμος διὰ τὰς ἐρεῦνας περὶ τὴν Ἠπειρον. Εὐρισκόμεθα εἰς τὰ πρωτόλεια τῶν ἐρευνῶν τούτων, ὧν ἐναρξὶν ἐποιήσατο ὁ κ. Καραπάνος θέλων νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀρχαίαν Δωδώνην. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε.

Ὁ κ. Γάγαρης ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς «Φωνῆς» συνετέλεσεν ἐνθέρμως καὶ συντελεῖ πάσῃ θυσίᾳ καὶ σήμερον εἰς θετικὸν στάδιον τῶν περὶ Ἠπείρου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ὧν πλείστας ὅσας ἐδημοσίευσεν ἄχρι τοῦδε, ὡς καλὸν τέκνον τῆς Ἠπείρου, ἣν φιλοῦμεν ἀμφοτέρω καὶ αἰσθανόμεθα βαθύτατον πόνον περὶ αὐτῆς, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καρδίᾳ.

Ἐγγραφον ἐν Πειραιεὶ 26 Ἰουλίου 1899

Ἄθ. Πετρίδης, Ἠπειρώτης

Σχολάρχης Πειραιῶς

ΘΩΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Σιφυλιδολόγος καὶ Παθολόγος Ἱατρός

Τελειοποιηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ

Δι' ὅλως εἰδικῆς θεραπείας θεραπεύει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὴν δζεῖαν καὶ χρονίαν βλενόρριαν καὶ τὴν αἰμορραγίαν τῶν αἰμορροειδῶν, (ζοχάδων).

Ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 63. Ὁραὶ ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεάν 3—5 μ. μ. ἐκάστης

Πέμπτης